

200705073/1.

Datum uitspraak: 8 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/6764 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 12 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 februari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 30 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

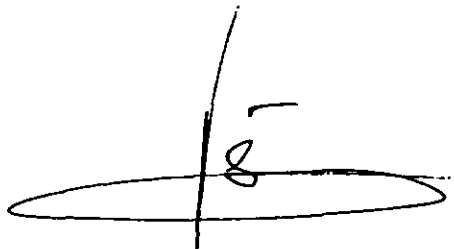
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 augustus 2007

91-553.

Verzonden: 8 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 07/6764

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Liberiaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0310.12.0017, eiser,
gemachtigde mr. S.R. Nohar, advocaat te
Lemmer;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M. Gaal,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Op 12 oktober 2003 heeft eiser een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij beschikking van 31 augustus 2004 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Het daartegen ingestelde beroep is door deze rechtbank, zittingsplaats 's-Hertogenbosch, bij uitspraak van 22 september 2005 (Awb 04/42439) ongegrond verklaard. Het daartegen door eiser ingestelde hoger beroep is door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) bij uitspraak van 6 december 2005 (nr. 200508732/1) ongegrond verklaard.

Op 7 februari 2007 heeft eiser opnieuw een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 14 februari 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Tevens heeft verweerder geweigerd aan eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van het beleid voor vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten te verlenen.

Bij brief van 14 februari 2007 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 27 februari 2007. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 5 juni 2007 behandeld. Eiser en zijn gemachtigde zijn niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

AWB07/6764

blad 2

2. Overwegingen

2.1 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of eiser in aanmerking zou moeten komen voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vw 2000, alsmede tot de vraag of verweerder op goede gronden heeft geweigerd aan eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'het buiten eigen schuld Nederland niet kunnen verlaten' te verlenen.

2.2 Met betrekking tot de weigering van verweerder aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, overweegt de rechtbank het volgende.

2.3 Omdat het beroep, voor zover hierop betrekking hebbend, is gericht tegen een besluit op een herhaalde aanvraag zal de rechtbank toetsen of aan die aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Als daarvan sprake is zal de rechter toetsen of die feiten of omstandigheden een nieuwe beoordeling rechtvaardigen; dat is niet het geval indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.4 Blijkens de verklaringen van eiser tijdens het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden, het gestelde in de zienswijze en hetgeen namens hem door zijn gemachtigde in de brief 6 februari 2007 (document 5) is aangevoerd, stelt eiser zich op het standpunt dat hij, anders dan in de eerste procedure is geoordeeld, wel degelijk de Liberiaanse nationaliteit bezit. Voorts stelt eiser dat zijn leven, bij terugkeer naar zijn land, nog steeds ernstig risico in gevaar is. De in dit verband in de eerste procedure aangevoerde feiten en omstandigheden zijn volgens eiser nog steeds actueel. Voorts stelt eiser zich op het standpunt dat terugzending naar zijn land, gelet op zijn medische omstandigheden, in strijd is met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

Eiser heeft ter ondersteuning van zijn aanvraag de volgende documenten overgelegd.

1. Een nationaliteitsverklaring, afgegeven op 31 maart 2006 door de Liberiaanse ambassade te Brussel
2. Vervoersbewijzen, betreffende het traject Rotterdam – Brussel vv
3. Een aanvraag ten behoeve van afgifte van een laissez-passer door de Liberiaanse autoriteiten
4. Uitnodigingsbrieven, betrekking hebbend op eisers aanvraag om afgifte van een laissez-passer
5. Een brief van eisers gemachtigde, gedateerd 6 februari 2007, ter toelichting van de aanvraag
6. Een bericht van het Nederlandse Rode Kruis, gedateerd 8 juni 2006
7. Twee e-mail berichten
8. Een brief van de Stichting Humanistisch, gedateerd 17 november 2006
9. Diverse berichten, afkomstig van het internet

2.5 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het voornemen en het bestreden besluit overwogen dat geen sprake is van rechtens relevante nieuwe feiten of omstandigheden. De door eiser aangevoerde medische omstandigheden zijn niet dermate ernstig dat daarmee gedwongen terugkeer naar zijn land van herkomst strijd oplevert met artikel 3 EVRM.

AWB07/6764

blad 3

2.6 In het besluit in de eerste procedures is geconcludeerd dat de gestelde identiteit en nationaliteit niet geloofwaardig worden geacht, zodat aan het asielrelaas evenmin geloof kan worden gehecht. De door eiser overgelegde nationaliteitsverklaring, in het bestreden besluit genoemd onder 1, is aan te merken als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid. Op voorhand is echter uitgesloten dat dit kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust, omdat aan de hand van de nationaliteitsverklaring niet (alsnog) de identiteit of de nationaliteit van eiser kan worden vastgesteld. Daartoe wordt overwogen dat de Koninklijke Marechaussee (Kmar), blijkens het proces-verbaal van bevindingen van 8 februari 2007, ten aanzien van de nationaliteitsverklaring heeft geconcludeerd dat deze niet origineel en derhalve niet echt is. Daarbij heeft de Kmar erop gewezen dat Liberiaanse ambassades of consulaten in het buitenland, blijkens het ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 5 mei 2006, niet bevoegd zijn om certificaten en/of verklaringen af te geven over de persoonsgegevens van een gestelde Liberiaan of over de echtheid van een document. Eiser heeft geen concrete aanknopingspunten gegeven, op grond waarvan zou moeten worden geconcludeerd dat aan het proces-verbaal van de Kmar niet de waarde kan worden gehecht die verweerder daaraan wenst te zien. Er bestaat derhalve geen grond voor het oordeel dat verweerder niet van de juistheid van het proces-verbaal heeft mogen uitgaan. Hetgeen eiser met betrekking tot de wijze van verkrijging van de nationaliteitsverklaring heeft aangevoerd, kan aan het voorgaande niet afdoen. Op grond van het voorgaande kan de nationaliteitsverklaring niet worden aangemerkt als een novum in de zin van artikel 4:6, Algemene wet bestuursrecht (Awb).

De overgelegde emailberichten zijn niet aan te merken als afkomstig uit een objectieve bron, nu deze berichten afkomstig zijn van bekenden van eiser. Reeds hierom kunnen de emailberichten niet worden aangemerkt als nova in de zin van artikel 4:6, Awb.

Ten aanzien van de overige overgelegde documenten overweegt de rechtbank dat deze evenmin kunnen leiden tot een heroverweging van het eerdere besluit, nu dit geen documenten zijn waarmee eiser zijn gestelde identiteit en nationaliteit alsnog aannemelijk kan maken.

2.7 Eiser heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat hij, op grond van zijn medische en psychische klachten, bij gedwongen terugkeer een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM, hetgeen door verweerder ten onrechte niet is onderzocht. De rechtbank volgt eiser hierin niet en overweegt hiertoe dat, ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000, een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, kan worden verleend aan de vreemdeling, die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke behandeling of vernederende behandelingen of bestraffingen. Blijkens de Memorie van Toelichting (Tweede Kamer, vergaderjaar 1998-1999, 26732, nr. 3, blz. 37) heeft de wetgever daarbij het oog gehad op gevallen, waarbij de terugkeer van de vreemdeling in strijd zou komen met verplichtingen uit internationale verdragen op het gebied van de rechten van de mens, waaronder artikel 3 EVRM. Uit de jurisprudentie van het Europese Hof voor de rechten van de mens (hierna: het EHRM; onder meer EHRM 6 februari 2001, JV 2001/103) valt af te leiden dat gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land, waarnaar wordt uitgezet, in geval van uitzetting alleen kan leiden tot schending van artikel 3 EVRM onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard. Eiser heeft geen medische stukken overgelegd op grond waarvan zou moeten worden geoordeeld dat van dergelijke omstandigheden sprake is.

AWB07/6764

blad 4

2.8 De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder zich in het bestreden besluit op goede gronden en voldoende gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van het bijzondere beleid voor vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten, omdat hij zijn gestelde nationaliteit niet geloofwaardig heeft gemaakt. Hetgeen hiertegen in beroep is aangevoerd kan aan dit oordeel niet afdoen.

2.9 Voor een beoordeling van hetgeen eiser naar voren heeft gebracht in het kader van zijn beroep op schrijnendheid bestaat in het kader van onderhavige procedure geen ruimte.

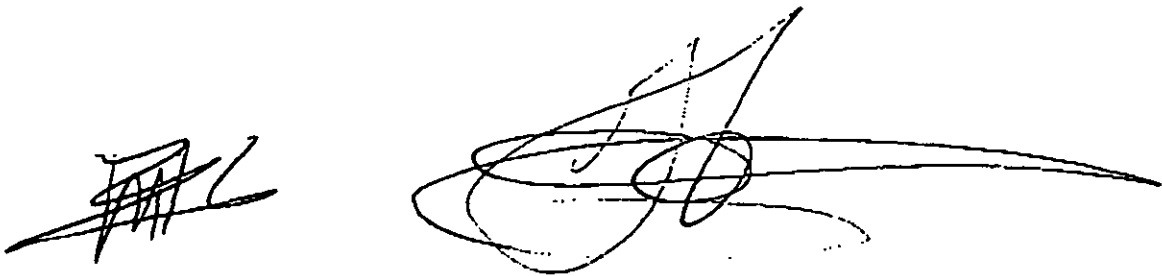
2.10 Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond.

2.11 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de zaak redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Bestlissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Heins en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M.J.P. Kambeel als griffier, op **12 JULI 2007**

Afschrift verzonden op: **12 JULI 2007**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHRIJFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

BRUINSMA ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

geboren op ,
van Liberiaanse nationaliteit

Just. nr.

V- nr.

Procedurenr:

07/6764

RAAD VAN STATE	
INGESTUURD	
19 JUL 2007	
ZAAFER	
AAN:	
BEHANDELD: OO:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Liberiaanse nationaliteit, thans verblijvende in het AZC Emmen, aan de Wilhelmsweg no. 85 te 7815 VG Emmen, te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr R. Kakes die in deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellant heeft op 14 februari 2007 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 14 februari 2007. Bij zijn uitspraak van 12 juli 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 12 juli 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS ZWOLLE-LELYSTAD D.D. 12 JULI 2007

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellant ongegrond verklaard.

Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat op voorhand is uitgesloten dat de door appellant overgelegde nationaliteitsverklaring afdoet aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust, omdat aan de hand van de nationaliteitsverklaring niet (alsnog) de identiteit of de nationaliteit van eiser kan worden vastgesteld. De Rechtbank overweegt in dit verband ten onrechte dat het proces-verbaal van bevindingen van 8 februari 2007, ten aanzien van de nationaliteitsverklaring, de Koninklijke Marechaussee heeft geconcludeerd dat deze niet origineel is en derhalve niet echt is. De Rechtbank overweegt in dit verband voorts ten onrechte dat de Koninklijke Marechaussee erop heeft gewezen dat Liberiaanse ambassades of consulaten in het buitenland niet bevoegd zijn om certificaten en/of verklaringen af te geven over de persoonsgegevens van een gestelde Liberiaan of over de echtheid van een document.

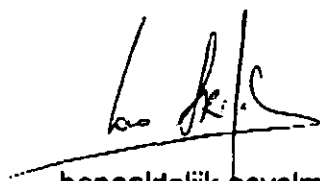
Als grief merkt appellant op dat het door hem overgelegde document, hoewel in kopie, wel degelijk een novum is waarvan de inhoud correct is. Appellant heeft immers gedetailleerde verklaringen afgelegd over de inhoud en de wijze van verkrijging van het document. Door de verklaringen van appellant kan maar één conclusie mogelijk zijn, namelijk dat het document wel degelijk authentiek is. Ook al heeft appellant enkel een kopie van het document overlegd. Appellant heeft reeds in de procedure aangevoerd dat het document authentiek is. Gelet op zijn eenduidige en gedetailleerde verklaringen omtrent de inhoud van het document en de wijze van verkrijging daarvan. De Rechtbank gaat in de uitspraak op geen enkele wijze in op dit argument van appellant. De Rechtbank heeft derhalve in de uitspraak miskend dat de Rechtbank hoe dan ook in de uitspraak een overweging had moeten wijden aan het argument van appellant dat hij middels zijn gedetailleerde en coherente verklaringen aannemelijk heeft gemaakt dat het document authentiek is.

Als tweede grief merkt appellant op dat hij in de procedure als argument heeft aangevoerd dat ook Nederland dient uit te gaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Gelet hierop had verweerder hoe dan ook moeten uitgaan van de juistheid van de inhoud van de door appellant overgelegde nationaliteitsverklaring. De Rechtbank heeft in de uitspraak wederom ten onrechte geen overweging gewijd aan het argument van appellant dat verweerder op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel dient uit te gaan van de juistheid van de inhoud van het document. De Rechtbank heeft derhalve miskend dat de Rechtbank hoe dan ook hieraan een overweging had moeten wijden.

BRUINSMA
ADVOCATEN

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot uw Afdeling Bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 12 juli 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 19 juli 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr R. Kakes